

Dům U Zlatého anděla

A zatím šel kolem čas
a mně unikly souvislosti.
No, nedivte se, prosím vás,
v takový krásný společnosti.
Semafor 1960

Mým časem, kdy mi unikaly pražské souvislosti, byl život na horách. Mojí krásnou společností byla rodina a zvířata. Předtím jsem starý dům U Zlatého anděla vídala z tramvaje. Čím to, že nový Zlatý anděl, anebo Tančící dům mě vůbec neruší, spíš naopak? Už vím. Protože nestojí v řadě původní klasicistní zástavby, kde jsou nové skleněné paláce mezi činžáky skutečnou pěstí na oko.

Původní víceúčelový dům postavili na začátku 19. století a co bychom snad postrádali na výšce, to bohatě nahrazovala celkově využívaná plocha. V přízemí se nacházel pivovarský hostinec a obchody, mezi nimi např. lékárna a pekařství. V objektu byl pivovar, pekárna, truhlářská dílna a tiskárna.

Další obrázek lépe přiblíží velikost užívané plochy¹. Je to novinový snímek, pořízený těsně před odstřelem. Nepřehlédněte bílý trojúhelník ve štítu. Bílý je proto, že obraz anděla z roku 1870 před demolicí (1980) opatrně sejmuli i s podkladovou omítkou. Pak se ho ujali restaurátoři na zámku v Litomyšli. Dnes je chráněný sklem v nové budově. Stačí hned u vstupu do metra vyjít po schodech do mezipatra.

Pohled na dům z Nádražní (vlevo nahoře) otiskli v knize *Pražské metro 1985, stavba československo-sovětské spolupráce*.² Vyšla pět let po demolicí domu, kdy byl zahájen provoz metra ze Smíchova na Florenc. Slova „sovětská spolupráce“ v názvu publikace Lad. Laška vůbec nesouvisela s politikou.

¹ Srovnej: zastavěná plocha nového Anděla je 22 000 m²

² Praha: Panorama. 1985. s. 54.